

18 Januarie 2026: Ds Anru Liebenberg

Die kernboodskap van die preek is dat 'n mens se primêre roeping nie jou werk of rol is nie, maar om aan God te behoort en verenig met Christus Jesus te leef, en dat ware verandering in jou lewe begin by oorgee aan God se genade, nie by nog meer eie poging nie. Die teks gedeelte kom uit 1 Korintiërs 1:1-9 waar Paulus homself voorstel as iemand wat deur die wil van God geroep is om apostel van Christus Jesus te wees, en hy skryf aan die gemeente in Korinte wat deur God afgesonder en geroep is om aan Hom te behoort.

Die boodskap van Christus is vas onder hulle; hulle sien vol verwagting uit na die verskyning van Jesus, en Paulus verseker hulle dat God getrou is en hulle enduit sal laat vasstaan sodat daar geen aanklag teen hulle sal wees op die dag van Christus nie.

Die probleem-agtergrond van Korinte

- Anru wys dat, hoewel die brief met baie mooi woorde begin, daar eintlik “trouble in paradise” is: in 1 Korintiërs is daar onenigheid, groepe wat party kies vir verskillende leiers, verdraaide lering, gelowiges wat mekaar hof toe sleep, seksuele losbandigheid en skerp klasverskille by die gemeenskaplike maaltye.
- Korinte was 'n groot, ryk, kommersiële stad van sowat 500 000 mense en bekend vir losbandigheid; die Griekse uitdrukking “Korinthiazesthai” het beteken om soos die Korintiërs losbandig te leef.
- Juis daarom is dit treffend dat Paulus nie begin deur die gemeente uit te trap nie, maar deur hulle identiteit in Christus en God se genade te bevestig – dit is volgens die prediker die regte beginpunt wanneer enige probleem in 'n geloofsgemeenskap of in 'n individuele lewe aangespreek word.

Roeping: behoort aan God

- Die prediker fokus op twee sleutelwoorde in die teks: “Christus Jesus”, wat byna in elke vers voorkom, en “geroep”.
- Paulus sê eers dat hy geroep is as apostel (hy skryf met gesag); dan sê hy die gemeente is afgesonder/geheilig en geroep om aan God te behoort; in vers 9 sê hy hulle is geroep om verenig te leef met Christus Jesus.
- Anru Wys dat mense roeping gewoonlik beskryf in terme van werk of rol (onderwyser, tandarts, ma, ens.), maar byna nooit sê: “My roeping is om aan God te behoort en verenig met Christus te leef” nie, terwyl dit juis die gelowige se eerste en belangrikste roeping is.
- As hierdie primêre roeping op sy plek is, kan 'n mens eers jou ander roepings reg verstaan en uitleef, omdat dit alles vloei uit die unieke verbintenis met Jesus.

Genade wat nuut maak en “gerealiseerde eskatologie”

Paulus se danksegging herinner die gemeente dat dit genade is wat nuut maak: alles gaan oor wat God in Jesus gedoen het, nie oor wat mense self regkry nie.

- Hy beklemtoon dat God die Een is wat gelowiges staande hou; selfs wanneer iemand voel asof die wêreld uitmekaar val, bly God getrou, en in Christus het gelowiges reeds alle gawes en kennis wat nodig is om staande te bly.
- Anru verduidelik die begrip “gerealiseerde eskatologie”: gelowiges sien wel uit na die volle voleinding en die einde van die wêreld soos ons dit ken, maar die nuutmaak-proses het reeds begin; ons leef nou al met ’n voorsmaak van dit wat nog gaan kom.
- Hierdie perspektief gee hoop en vreugde te midde van ’n “mal week” en ’n deurmekaar wêreld, omdat daar geen vrees of skuld vir dié in Christus is nie en omdat God se nuwe wêreld reeds in gelowiges se lewens sigbaar begin word.

Die gemeente as “lokprent” van wat kom

- Die prediker haal ’n beskrywing van die Korintiese gemeente aan as ’n “growing infant church” wat nog diep onvolwasse is in die dinge van God, en trek die lyn na vandag: ook moderne gelowiges is nog op pad en afhanklik van die genade van Jesus.
- Hy beklemtoon dat wat oor Jesus vertel word, sigbaar moet wees in gelowiges se lewe en in die geloofsgemeenskap: mens behoort bymekaar hoop, gasvryheid, omgee en nuutmaak te ervaar.
- Rudolf Botha se beeld word gebruik: gelowiges is soos die “voorprente” of lokprente van ’n fliek, ’n “teaser” van die komende “attractions” onder die sambreel van Jesus se genade; mense wat ons ontmoet, moet iets sien van dit wat God uiteindelik heeltemal gaan doen.
- As ’n mens niks van hoop of nuwe lewe ervaar wanneer jy saam met die gemeente is nie, roep dit tot selfondersoek: dalk moet die gemeente “terug na die tekenbord”, want kerkwees behoort ’n plek van hoop en sigbare verandering te wees.

Eerlikheid, oorweldiging en oorgee

- Anru erken dat baie mense voel hulle is nie ’n baie aantreklike “lokprent” vir Jesus nie: hulle is dalk oorweldig, teleurgesteld oor hul eie gedrag in verhoudings, by die werk of in die samelewing, en bewus dat hulle nog ver kortskiet.
- Hy waarsku teen skuldgevoelens wat lam lê en ’n prestasie-mentaliteit waar ’n mens dink die kantelpunt gaan kom as jy net nóg probeer, nóg boeke lees en nóg Bybelstudies bywoon.
- Die kernuitnodiging van die preek is oorgee: op ’n punt kom waar ’n mens erken jy kry dit nie self reg nie en vra dat God deur sy Gees in jou sal doen wat jy nie kan nie, om byvoorbeeld ’n meer liefdevolle ma, kollega of medemens te word deur sy werk en nie jou eie krag nie.
- Anru vra of luisteraars al “desperaat genoeg” is om daar te kom: om op te hou net probeer en eerder te vertrou dat God se genade die ware kantelpunt bring.

Waarskuwing teen ’n tragiese “Christelike” lewe

- Hy stel dit as een van die groot tragedies dat iemand vir dekades kan dink hy of sy leef die “regte Christelike lewe” omdat daar baie dinge gedoen word, kerklike aktiwiteite, fokus op sekere praktyke, maar die geheim van groei in oorgee nooit ontdek nie.

- 'n Skerp beeld word gebruik: om eendag by die Here te kom en te hoor dat Hy die wêreld nuut gemaak het, maar dat jy nie toegelaat het dat Hy dit in jou en deur jou doen nie, sodat jou lewe en verhoudings heel anders kon lyk as jy net oorgegee het.
- Daarom roep die prediker die gemeente op om bewus te luister na die “wekroep” van die Here in hulle lewe, of dit nou gaan oor hoe hulle hul kollegas hanteer, hoe hulle verby mense in nood kyk, of hoe hul verhoudings lyk.

Slotfokus: verenig in Christus in 2026

- Die preek kom terug by Psalm 23 en die beeld van God wat eerste nooi, self en voorsien: God plant self in ons wat nodig is sodat ons gasvryheid en liefde kan uitleef; dit begin dus by God se inisiatief, nie by ons prestasie nie.
- Die prediker bid dat die gemeente in 2026 werklik verenig in Christus sal leef, dat hulle “eenkant gesit” sal word van die waardes van die wêreld en dat God se prioriteite hulle hoogste prioriteite sal word.
- Hy vra dat God hulle sal staande hou te midde van die broosheid en onvoorspelbaarheid van die lewe, en dat die gemeente 'n tuiskomplek vir mense sal wees waar hulle iets beleef van God wat nuutmaak, nie skuldgevoel nie maar dankbaarheid vir wie Jesus is.

Oordenkingsvrae

Oordenkingsvrae wat aansluit by die hooftemas van die preek oor 1 Korintiërs 1:1–9.

Jou identiteit en roeping

- As iemand jou sou vra: “Wat is jou roeping?”, wat sou jy spontaan antwoord – en waarom?
- In watter mate beskryf jy jouself meer volgens jou werk/rolle as volgens “ek behoort aan God” of “ek leef verenig met Christus”?
- Wat sou prakties verander in jou dag-tot-dag lewe as jy jou primêre roeping sien as om aan God te behoort en in noue verbintenis met Jesus te leef?

Genade wat nuut maak

- Waar in jou lewe voel dit tans asof dinge “uitmekaar val” of soos “die einde van die wêreld”, soos die prediker dit noem?
- Kan jy spesifieke voorbeelde noem waar God jou al staande gehou het, al het jy self gevoel jy gaan nie deurkom nie?
- Glo jy werklik dat God jou reeds alles gegee het wat jy nodig het in Christus (gawes, kennis, genade), of leef jy asof jy nog eers iets moet “bykry” voordat jy kan voluit leef?

Jy as “lokprent” van God se nuwe wêreld

- As jou lewe 'n lokprent van God se nuwe skepping sou wees, watter tonele sou mense op die skerm sien – en watter tonele sou jy liefs wou uitsny?

- Ervaar mense wat gereeld met jou te doen kry iets van hoop, genade en gasvryheid, of skep julle kontak eerder spanning en ontmoediging?
- Wanneer jy Sondag uit die erediens stap, stap jy gewoonlik weg met 'n gevoel van hoop en nuutmaak, of met kritiese gedagtes oor ander mense? Wat sê dit oor jou ingesteldheid, soos die prediker dit uitwys?

Gemeenskapslewe en kerkwees

- As jou gemeente vandag 'n brief soos 1 Korintiërs sou ontvang, oor watter sake dink jy sou Paulus julle aanspreek?
- Ervaar jy jou gemeente as 'n plek waar mense "tuiskom" en hoop kry, of skuif julle maklik in kliek-groepe en ons/hulle-denke in?
- Hoe kan jy self bydra dat jou gemeente meer 'n ruimte word waar God se nuutmaak-werk sigbaar is vir mense wat swaar kry of oorweldig voel?

Oorweldiging, eerlikheid en oorgee

- Op watter gebied in jou lewe ervaar jy die sterkste gevoel van: "Ek kry dit net nie reg nie," hetsy in jou huwelik, by die werk, met kinders, familie of selfbeeld?
- Probeer jy nog hoofsaaklik harder, lees jy net meer boeke en neem jy net nog verpligtinge aan, of het jy al opreg vir die Here gesê: "Ek kan nie, U moet"?
- Hoe sou dit prakties lyk as jy in een spesifieke area van jou lewe hierdie week minder probeer beheer en meer doelbewus oorgee aan God se Gees?

Hoop, eindtyd en "gerealiseerde eskatologie"

- Maak die gedagte aan die wederkoms en die "einde van die wêreld soos ons dit ken" jou meer bang of meer hoopvol? Hoekom?
- Waar sien jy in jou eie lewe of in ander gelowiges tekens dat God reeds besig is om nuut te maak, klein stukkies van die nuwe skepping wat deurbreek?
- As jy dink aan die komende jaar, watter een ding sou jy graag anders wou sien omdat jy God se nuutmaak-werk meer ernstig opneem?